

רע"פ 8388/19 - עומר שלאעטה נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 8388/19

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: עומר שלאעטה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה בעפ"ג 47495-10-19 מיום 21.11.2019 שניתן על ידי כב' סגן הנשיא א' אליקים; השופטת ת' נאות-פרי; והשופט א' בולוס

בשם המבקש: עו"ד חאתמסעב; עו"ד אייל אסעד

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (סגן הנשיא א' אליקים; השופטת ת' נאות-פרי; והשופט א' בולוס) בעפ"ג 47495-10-19 מיום 21.11.2019, בגדרו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בעכו (השופט ע' רוזינס) בת"פ 65811-01-19 מיום 16.9.2019.

2. על פי המפורט בכתב האישום המתוקן, ביום 19.1.2019 בסמוך לשעה 18:20 נהג המבקש ברכב בסחנין, בעודו פסול מקבלה או מהחזקה של רישיון נהיגה, ובהעדר פוליסת ביטוח בת תוקף לרכב.

בשלב מסוים במהלך הנסיעה, התגלעה מחלוקת בעניין מתן זכות קדימה בין המבקש לבין המתלונן, אשר נהג ברכבו בסמוך. ברכבו של המתלונן שהו באותה עת גם אשתו ושני ילדיו הקטינים.

עמוד 1

בעקבות המחלוקת בין השניים, המבקש גידף את המתלונן נמרצות, ניגש אל רכבו, פתח את דלת הרכב ומשך אותו החוצה. או אז הכה המבקש את המתלונן בראשו במכות אגרופ, דחף אותו והפילו, ובעט בו בעודו מנסה להתרומם מהרצפה.

כתוצאה ממעשים אלו, נגרמו למתלונן חבלות של ממש והוא נזקק לקבלת טיפול רפואי, וכן נגרם נזק למשקפיו ולמכשיר הטלפון הנייד שהיה ברשותו.

3. בגין ביצוע מעשים אלו הורשע המערער, על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירה של נהיגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: פקודת התעבורה); נהיגה ברכב ללא פוליסת ביטוח בת תוקף, לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי, התש"ל-1970; וכן תקיפה הגורמת חבלה ממשית, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

4. ביום 28.7.2019 דחה בית משפט השלום את טענת המבקש כי המשיבה התחייבה במסגרת הסדר הטיעון שנערך ביניהם לטעון בעניינו לעונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות בלבד, וקבע כי האחרונה אך הביעה את הסכמתה להפנותו לקבלת חוות דעת אצל הממונה על עבודות השירות.

5. בגזר דינו, קבע בית משפט השלום כי מתחם העונש ההולם את מעשי המבקש נע בין 6-12 חודשי מאסר בפועל, וזאת בשים לב בין היתר למדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים.

בגזירת עונשו של המבקש בתוך המתחם, התחשב בית המשפט לחומרא בכך שביצע את העבירות במקרה שלפנינו בעוד שעונש מאסר תלוי ועומד כנגדו בגין ביצוע עבירות תעבורה בעבר; ובכך שתקף את המתלונן בשל מחלוקת "שגרתית" אודות מתן זכות קדימה, וגרם לו חבלות של ממש ונזק ממוני.

מנגד, נשקלו לקולא בין היתר הודאת המבקש במיוחס לו; מצבו המשפחתי; והעובדה כי לא הורשע בעברו בביצוע עבירות "אלימות של ממש".

לנוכח כל האמור, גזר בית משפט השלום על המבקש 10 חודשי מאסר בפועל בסך הכל, באופן המפורט להלן: עונש של 8 חודשי מאסר בפועל נגזר עליו בגין ביצוע העבירות בתיק זה; ועונש מאסר תלוי ועומד של 7 חודשי מאסר (אשר הושת עליו במסגרת פ"ל 7632-02-16) הופעל, כך ש-5 חודשי מאסר ירוצו בחופף לעונש שהוטל עליו בתיק זה, ו-2 חודשי מאסר ירוצו במצטבר.

עוד הושתו על המבקש עונש של 7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, לבל יעבור עבירות לפי עבירות לפי סעיף 380 לחוק העונשין או סעיף 67 לפקודת התעבורה; פסילה מהחזקת רישיון נהיגה; וכן תשלום פיצויים למתלונן על סך 10,000 ש"ח.

6. ערעור המבקש על גזר דינו נדחה על ידי בית המשפט המחוזי בחיפה, תוך שנקבע כי העונש שהושת עליו

"מקל מאוד" ואינו מצדיק את התערבותה של ערכאת הערעור.

עוד הודגש כי במסגרת הסדר הטיעון שנערך בין הצדדים המשיבה לא התחייבה לטעון לעונש של מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות בעניינו של המבקש, וכי מכל מקום בית המשפט אינו כבול בגזירת העונש להסכמות הצדדים.

7. מכאן הבקשה שלפניי, אשר לצידה הוגשה גם בקשה לעיכוב ביצוע העונש אשר הושת על המבקש.

במסגרת הבקשה למתן רשות ערעור, טוען המבקש כי יש להקל בעונש אשר הושת עליו לנוכח נסיבותיו האישיות, ובכללן מצבו המשפחתי.

עוד סבור המבקש כי התנהלותה של המשיבה בתיק, אשר לטענתו "הוליכה אותו שולל" לחשוב כי תטען בעניינו לעונש של עבודות שירות בלבד, מצדיקה אף היא הקלה בעונשו.

לבסוף נטען כי העונש אשר הוטל על המבקש מעורר אי צדק קיצוני באופן המצדיק היענות לבקשתו.

8. דין הבקשה להידחות.

9. כידוע, רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במשורה ובמקרים נדירים בלבד המעוררים סוגיה עקרונית רחבת היקף, או במקרים שבהם נגרם אי צדק קיצוני או עיוות דין מהותי למבקש.

יתירה מזאת, בקשת רשות ערעור על חומרת העונש לא תתקבל אלא במקרים של סטייה מהותית ממדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים (וראו למשל: רע"פ 2486/19 נאטור נ' מדינת ישראל (11.4.2019)).

10. עניינו של המבקש אינה נמנה עם מקרים חריגים אלו, ודי בכך כדי לדחות את הבקשה.

אין להמעיט מחומרת המעשים אותם ביצע המבקש. כמתואר לעיל, המבקש הכה את המתלונן נמרצות, הכה אותו במכות אגרופ בראשו ובעט בו כדי למנוע ממנו להתרומם מהרצפה – וכל זאת בשל מחלוקת בעניין פעוט שהתגלעה בין השניים. אם לא די בכך, המבקש ביצע מעשים אלו לאחר שנהג ברכב בעודו פסול מלקבל או מלהחזיק רישוי, וכשעונש מאסר תלוי ועומד כנגדו בגין ביצוע עבירות תעבורה בעבר.

משכך, ומשבית משפט השלום התחשב בגזירת עונשו של המבקש בנסיבותיו האישיות והשית עליו עונש מקל מאוד, איני סבור כי נגרם לו אי צדק כלשהו, וקל וחומר שהעונש שהוטל עליו אינו מצדיק היעדרות לבקשתו.

11. למעלה מן הצורך, ולגופם של דברים, יצוין כי עיון בפרוטוקול הדיון בבית משפט השלום מיום 4.2.2019

מעלה כי במסגרת הסדר הטיעון שנערך בין הצדדים הודיעה המשיבה כי היא תטען לעונש של מאסר בעניין המבקש, וכי היא "אינה מתנגדת" להפנותו לקבלת חוות דעת אצל הממונה על עבודות השירות, הא ותו לא. משכך, לא מצאתי כי נפל פגם בהתנהלות המשיבה בעניין זה.

12. הבקשה נדחית אפוא.

ממילא מתייתרת גם הבקשה לעיכוב ביצוע העונש.

ניתנה היום, כ' בכסלו התש"ף (18.12.2019).

שׁוֹפֵט
